

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1968

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
197

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 525

Περί προσαίσεως τῶν θηραματικῶν πλοῦτον καὶ τοῦ
ἐνασχέσεως τῆς θήρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερ-
σίσχμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Θηράματα.

Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται νὰ ἀσκήται ὡς ἄθλημα, καθ' ὅλην
τὴν Ἐπικράτειαν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ὡς θηρεύσιμα θηράματα νοοῦνται πάντα τὰ ἄγρια θηλα-
στικά καὶ πτηνὰ πλὴν:

1. Ἐκ τῶν θηλαστικῶν: Τῶν ἀκανθοχοίρου, νυκτερίδος,
μυζιλῆς, ἀσπάλακος.

2. Ἐκ τῶν πτηνῶν: α) Τῶν μικροτέρων κατὰ μέγεθος
τῆς σιταρήθρας, μὴ συμπεριλαμβανομένης (τούτέστιν τῶν μι-
κροτέρων εἰς μήκος τῶν 17 ἐκ.). β) Τοῦ κύκνου, πελαργοῦ,
φαινικοπτέρου ροδοχρόου, γερανοῦ, κούκου, ὄλων τῶν εἰδῶν
γυψός (ὄρνέου), παντὸς εἶδους δρυοκολάπτου, ζιπόπος (τσα-
λαπτεῖνου), ὄλων τῶν εἰδῶν κίρκου (κίρκινεζιού) καὶ τρι-
όρχου, ἀκριδοθήρας (ἀγριοκουλιού), σίτης (τσοπανάκου —
σφυρικτή), αἰγοθήλης, (γιδόβύζι—πλάνου), τοῦ μικροῦ με-
λανοκεφάλου γλάρου, παντὸς εἶδους χελιδόνος, τοῦ κορακίου
(γυλκοκουρούνας), παντὸς εἶδους νυκτοβίου καὶ τῆς τρυγόνος
τῆς στρεπτοπτηλίας δεκαόκτου (δεκοχτούρας).

Ἄρθρον 2.

Μέσα ἀσκήσεως θήρας.

1. Ἡ θήρα ἀσκεῖται μόνον διὰ συνήθους κυνηγετικοῦ ἐπω-
μιζομένου πυροβόλου ὅπλου, ὡς καὶ διὰ τόξου καὶ κυνηγετικοῦ
μαχαιρίου, μετὰ ἢ ἄνευ κυνός.

Ὡς συνήθη κυνηγετικά ὅπλα νοοῦνται τὰ ἐπωμιζόμενα
μονόκαννα, δίκαννα, ἐπαναληπτικά ἢ αὐτογεμῆ (αὐτόματα)
τοιαῦτα, ἔχοντα τὸ ἐσωτερικὸν τῆς κάννης λεῖον καὶ οὐχὶ
ραβδωτόν. Ἀπαγορεύεται ἡ διὰ πυροβόλου πολεμικοῦ ὅπλου ἢ
αεροβόλου ἢ ἄλλου εἶδους ὅπλου ἀσκήσις τῆς θήρας, τῶν πα-
ραπάνω τιμωρουμένων διὰ ποινῆς φυλακίσεως τοῦλάχιστον
δύο μηνῶν καὶ μέχρι δύο ἐτῶν, ὡς καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.
Τὸ χρησιμοποίηθαι ὅπλον, κατὰσχεται, δημευόμενον δι' ἀπο-
φάσεως τοῦ ἀρμοδίου ποινικοῦ δικαστηρίου.

2. α) Ὁ κάτοχος κυνηγετικοῦ ὅπλου, ἐντὸς τριῶν μηνῶν
ἀπὸ τῆς ἐσχύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ ὁ ἀγοραστής τοι-
οῦτου, ἐντὸς μηνός, πλὴν τῶν ἐμπόρων ὅπλων καὶ τῶν ὀπλουρ-
γῶν, ὑποχρεοῦνται ὅπως ζητήσουν τὸν ἐφοδιασμόν τῶν διὰ
δελτίου κατοχῆς ὅπλου, ἐκδιδομένου ὑπὸ τῆς οἰκείας ἀρμοδίας
δασικῆς ἀρχῆς.

β) Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, δημοσιευομένης
εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται τὰ τῆς
ἐκδόσεως τοῦ δελτίου κατοχῆς ὅπλου.

γ) Οἱ ἐκ προθέσεως παραβαίνοντες τὴν διάταξιν τοῦ ἐδα-
φίου α' τῆς παρούσης παραγράφου τιμωροῦνται διὰ φυλακί-
σεως μέχρις ἐνὸς ἐτους καὶ χρηματικῆς ποινῆς, οἱ δὲ ἐξ ἀμε-
λείας διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἐτους ἢ διὰ χρηματικῆς
ποινῆς. Εἰς ἀμφοτέραις τὰς περιπτώσεις τὸ ἀγορασθὲν ἢ κα-
τεχόμενον ὅπλον κατὰσχεται δημευόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ
ἀρμοδίου Ποινικοῦ Δικαστηρίου.

3. Κάτοχος κυνηγετικοῦ ὅπλου μὴ μεριμνῶν διὰ τὴν ἀσφαλῆ
φύλαξιν αὐτοῦ τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως.

4. Δι' ἀποφάσεως δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, ὅταν
ἀπαγορεύεται ἡ θήρα, νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν σφράγισιν ἢ τὴν συγκέν-
τρωσιν τῶν ὅπλων, εἰς περιοχάς ἐνθα παρατηρεῖται εὐρεία
ἀσκήσις παρανόμου θήρας ἢ καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ τοποθέτησις καὶ ἡ χρῆσις παγίδων, δη-
λητηρίων, δικτύων, ἐρόχων, ἱξοῦ, εἰδικῶν καθρεπτῶν, ἀγκί-
στρων καὶ παντὸς εἶδους ἐλκυστικῶν φώτων ἢ ὀργάνων ἢ
ἄλλων ἀναλόγων μέσων, σκοπὸν ἔχοντων τὴν θανάτωσιν, σὺλ-
ληψιν ἢ νάρκωσιν, ἐν γένει ἀγρίων θηλαστικῶν καὶ πτηνῶν,
ὡς καὶ ἡ ἐμπορία, κατασκευὴ καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσ-
γὼγῇ τῶν ὀργάνων τούτων.

6. Οἱ παραβαίνοντες τὴν ἀνωτέρω διάταξιν τιμωροῦνται
διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο (2) ἐτῶν καὶ χρηματικῆς
ποινῆς ἢ καὶ διὰ μιᾶς τούτων εἰς περίπτωσιν ἀμελείας. Ἐν
περιπτώσει καταδίκης, τὰ ἀνωτέρω μέσα κατὰσχονται, δη-
μευόμενα ἀποφάσει τοῦ ἀρμοδίου ποινικοῦ δικαστηρίου.

7. Ὁ χρησιμοποιοῦν πρὸς θήραν ἐλαστικὴν σφενδόνην,
κράχτας, ὁμοιώματα καὶ μιμητικὰς φωνὰς τῶν θηραμάτων,
τιμωρεῖται διὰ ποινῆς κρατήσεως ἢ προστήμου.

8. Χρῆσις παγίδων πάσης φύσεως ἐπιτρέπεται νὰ γίνηται
μετ' ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μόνον δι' ἐπιστημονι-
κοὺς σκοποὺς (δακτυλίωσις, μελέται, ταρίχευσις).

Ἄρθρον 3.

Κυνηγετικοὶ Κύνες.

1. Κύριοι κυνηγετικῶν κυνῶν μὴ ἐφοδιασμένοι διὰ δελτίου
ταυτότητος τούτων δὲν ἀπολαμβάνουν τῶν περὶ προστασίας
τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

2. Τὸ δελτίον ταυτότητος τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν χορη-
γεῖται εἰς τοὺς κυρίους τούτων ὑπὸ τοῦ οἰκείου Κυνηγετικοῦ
Συλλόγου, ἐπὶ καταβολῇ παραβόλου ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως
τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

3. Πρὸς διάκρισιν τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν καθιεροῦνται
ἐνιαῖον ὁμοίωμορον διακριτικὸν σῆμα δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικρά-
τειαν, καθοριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

4. Ἡ μεταφορὰ διὰ δημοσίου μεταφορικοῦ μέσου κυνηγετικοῦ
κυνὸς ἄνευ φιμώτρου ἀπαγορεύεται. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται

διά ποινής κρατήσεως ή προστίμου ή δι' άμφοτέρων τών ποι-
νών τούτων.

5. Άπαγορεύεται ή κατά την νύκτα έν τη ύπαίθρῳ, έλευ-
θέρα ή υπό έπιτήρησιν, κυκλοφορία κυνηγετικών κυνών, ώσαύ-
τως δέ ή κατά την ήμέραν έλευθέρα κυκλοφορία τούτων, όταν
άπαγορεύεται ή θήρα.

Άδέσποτοι κυνηγετικοί κύνες, περιπλανώμενοι έν ύπαίθρῳ
κατά την άπαγορευομένην περίοδον θήρας, συλλαμβάνονται.

Κύριος ή κάτοχος κυνηγετικού κυνός αφήνων τούτον νά περι-
πλανάται έν ύπαίθρῳ, κατά παράβασιν τών άνωτέρω διατά-
ξεων, τιμωρείται διά ποινής κρατήσεως ή προστίμου ή δι'
άμφοτέρων τών ποινών τούτων.

6. Άπαγορεύεται ή διατήρησις είς ύπαιθρίους ποιμενικάς
έγκυατάσεις κυνηγετικών κυνών, ιδίως κυνών διώξεως
(έχνηλατών): λαγосκύλων, φωλεοδυτών, λαγωνικών. Οί παρα-
βάται τιμωρούνται διά ποινής φυλακίσεως τούλάχιστον ενός
μήνός ως και διά χρηματικής ποινής.

7. Ο συλλαμβάνων κυνηγετικόν κύνα περιπλανώμενον, φέ-
ροντα όμως διακριτικόν σήμα, ύποχρεούται όπως παραδώσῃ
τούτον άμελλητί είς τόν κύριόν του ή τήν πλησιέστεραν Δασι-
κήν ή Αστυνομικήν Άρχήν, άλλως τιμωρείται διά ποινής φυ-
λακίσεως μέχρις έξ μηνών ή διά χρηματικής ποινής.

Η Αστυνομική Άρχή ύποχρεούται νά είδοποιήσῃ άμέσως
τό πλησιέστερον δασικόν όργανον.

Η Δασική ή και άλλη Άρχή παραδίδει τόν κύνα είς τόν οί-
κειόν Κυνηγετικόν Σύλλογον, ό οποίος ύποχρεούται όπως φρον-
τίσῃ διά τήν εύρεσιν του κατόχου και τήν άπόδοσιν τούτου, μετά
τήν καταβολήν τών μέχρι τής άποδόσεως έξόδων διατροφής
και συντηρήσεώς του. Εάν έντός 15 ήμερών άπό τής παραδό-
σεως του κυνός είς τόν Κυνηγετικόν Σύλλογον δέν εύρεθῇ ό
κύριος τούτου, ό Σύλλογος προβαίνει είς τήν διά δημοπρασίας
έκποιήσιν του κυνός, τών πρακτικών ταύτης ύποκειμένων είς
τήν έγκρισιν του Δασάρχου.

Τό έκπλειστηρίασμα, μετά την άφαίρεσιν τών καταβληθέν-
των έξόδων διατροφής και συντηρήσεως του κυνός άποδίδεται
είς τόν κύριον τούτου, έφ' όσον ήθελε παρουσιασθῇ έντός μη-
νός άπό τής έκποιήσεως άλλως εισάγεται είς τό Κεντρικόν
Ταμείον Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών (είς είδικόν λο-
γαριασμόν Κεφάλαιον Θήρας), πλην του ενός τρίτου χορη-
γούμενου ως άμοιβή είς τόν συλλαβόντα τόν κύνα.

8. α) Ο έκ προθέσεως άποκτείνων ή καθιστών άνίκανον
πρός θήραν κυνηγετικόν κύνα άνευ ύπόπτων έκδηλώσεων επί
τούτου λύσεως, τιμωρείται διά ποινής φυλακίσεως μέχρι δύο
ετών ή διά χρηματικής ποινής ή δι' άμφοτέρων τών ποινών
τούτων.

β) Διά τής καταδικαστικής αποφάσεως έπιδικάζεται άπο-
ζημίωσις ύπέρ του κυρίου του κυνός 1.000—15.000 δρχ. άνα-
λόγως τής αξίας αυτού.

γ) Η κατά τήν προηγούμενην παράγραφον άποζημίωσις έπι-
δικάζεται και έν περιπτώσει καταδίκης διά κλοπήν κυνηγετι-
κού κυνός, έφ' όσον δέν ήθελε πραγματοποιηθῇ ή άπόδοσις του
κυνός είς τόν κύριον αυτού.

δ) Επί κυνηγετικών κυνών δέν έχει εφαρμογήν ή διάταξις
του άρθρου 80 παρ. 3 του Νόμου 3030/1954 «περί Άγρο-
φυλακής».

ε) Διά τούς κυνηγετικούς κύνας ισχύουν κατά τά λοιπά αί
περί συλλογής κυνών αστυνομικά διατάξεις.

στ) Επιτρέπεται ή εκχύμνασις τών κυνών δεικτών και έρευ-
νητών, συλλεγομένων υπό τών κυνηγών ή κυναγωγών μή φε-
ρόντων κυνηγετικόν όπλον ένα μήνα πρό τής έναρξεως τής κυ-
νηγετικής περιόδου και είς περιωρισμένας έκτάσεις καθορίζο-
μένας υπό τής οικείας Δασικής Άρχής.

ζ) Επιτρέπεται μετά ή άνευ κυνός, δι' άποφάσεως του Ύ-
πουργού Γεωργίας, ή χρησιμοποίησις θηρευτικού ίέρακος μό-
νον διά τήν θήραν άποδημητικών πτηνών (ίερακοθήρια), έκ-
χυμνασμένου άετου διά τήν θήραν τών έπιβλαβών θηλαστικών
ως και τής ίκτίδος (γαλῆς) διά τήν θήραν τών άγριοκονί-
κλων.

Άρθρον 4.

Κυνηγετικά Όργανώσεις — Περιφέρειαι.

1. Διά τήν σύστασιν Κυνηγετικού Συλλόγου απαιτείται ή
τήρησις τών περί Σωματείων κειμένων διατάξεων, ή δέ έπω-
νυμία του δέον νά είναι «Κυνηγετικός Σύλλογος» προστιθεμέ-
νης τής όνομασίας τής έδρας Δασαρχείου ή Νομαρχίας ή Ε-
παρχείου.

2. Σκοπός τούτων είναι, άφ' ενός μόν ή όργανώσις τών κυ-
νηγών και ή φίλαθλος κυνηγετική κατάρτισις, και προαγωγή
αυτών διά τήν αναγκαίαν πειθαρχίαν προς εφαρμογήν του πα-
ρόντος Νόμου, άφ' έτέρου δέ ή συμβολή τούτων είς τήν προ-
σπάθειαν τής πολιτείας διά τήν διατήρησιν, ανάπτυξιν και
προστασίαν του θηραματικού πλούτου τής Χώρας.

Αί κυνηγετικά όργανώσεις οφείλουν νά βοηθοῦν τās Δασι-
κάς Άρχάς είς πāν ζήτημα ενδιαφέρον τήν θήραν και τό θή-
ραμα και νά παρέχουν είς αυτάς πāσαν αναγκαίαν πληροφο-
ρίαν και συνδρομήν.

3. Αί κυνηγετικά όργανώσεις ύπάγονται είς τό Ύπουργείον
Γεωργίας, τό όποίον όρίζεται ως άνωτέρα έπαπτική άρχή.

4. Η όλη Έπικράτεια διαιρείται είς τās κάτωθι Κυνηγε-
τικές Περιφέρειας:

α) Τής Κρήτης και Δωδεκανήσου μετά τών νήσων αυτών
μέ έδραν τὰ Χανιά.

β) Τών νήσων Άρχιπελάγους μέ έδραν τήν Μυτιλήνην.

γ) Τής Πελοποννήσου μετά τών νήσων Ύδρας, Σπετσών,
Ζακύνθου, Πόρου, Κυθήρων και Άντικυθήρων, Κεφαλληνίας,
Ίθάκης και τών λοιπών μικροτέρων τής περιφέρειας των μέ
εδραν τās Πάτρας.

δ) Τής Στερεάς Έλλάδος και Θεσσαλίας μετά τών νήσων
Εύβοίας, Σκύρου, Αίγινης, Κυκλάδων, Σαλαμίνας, Κυθήρων,
Άντικυθήρων, Ύδρας, Σπετσών, Πόρου, Σποράδων ως και
τών μικροτέρων τής περιφέρειας των μέ έδραν τās Αθήνας.

ε) Τής Ηπείρου μετά τών νήσων Κερκύρας, Λευκάδος
και Παξών μέ έδραν τὰ Ιωάννινα.

στ) Τής Βορείου Έλλάδος (Μακεδονία - Θράκη) μετά
τών νήσων Θάσου και Σαμοθράκης, μέ έδραν τήν Θεσσαλο-
νίκην.

5. Είς έκάστην έδραν Δασαρχείου άναγνωρίζεται υπό του
Ύπουργού Γεωργίας είς Κυνηγετικός Σύλλογος άνεξαρτή-
τως του αριθμού κυνηγών, άπαγορευόμενης τής άναγνωρί-
σεως έτέρου, έστω και εάν επιδιώκεται συναφής σκοπός. Κατ'
έξαιρεσιν είς τό Δασαρχείον Αθηνών, λόγω του μεγάλου α-
ριθμού τών κυνηγών, άναγνωρίζονται τέσσαρες (4) Κυνηγε-
τικοί Σύλλογοι. Αί έδραι τών Κυνηγετικών Συλλόγων και
αί περιφέρειαι τών είς τό Δασαρχείον Αθηνών τοιούτων καθο-
ρίζονται δι' άποφάσεως του Ύπουργού Γεωργίας. Όπου
δέν ύφίσταται έδρα Δασαρχείου άναγνωρίζεται είς (1) Κυνη-
γετικός Σύλλογος είς τήν έδραν τής Νομαρχίας και έκάστου
Έπαρχείου.

6. Είς έκάστην Κυνηγετικήν περιφέρειαν ιδρύεται ανά μία
Κυνηγετική Όμοσπονδία, είς ήν ύπάγονται ύποχρεωτικώς ά-
παντες οί Κυνηγετικοί Σύλλογοι τής περιφέρειας μέ έδραν
τήν τής Κυνηγετικής περιφέρειας.

7. Ιδρύεται, μέ έδραν τās Αθήνας, μία Κυνηγετική Συν-
ομοσπονδία, είς ήν ύποχρεωτικώς ύπάγονται άπασαι αί Κυνη-
γετικά Όμοσπονδίαί. Οί Πρόεδροι τών Όμοσπονδιών συγ-
κροτούν τό διοικητικόν συμβούλιον τής Συνομοσπονδίας, του
όποιου ή θητεία είναι διετής.

8. Δι' άποφάσεως του Ύπουργού Γεωργίας, δημοσιευμέ-
νης είς τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως, καθορίζονται αί
λεπτομέρειαι τής λειτουργίας τών Κυνηγετικών Συλλόγων,
τών Όμοσπονδιών και Συνομοσπονδίας, τών Διοικητικών Συμ-
βουλίων, τής συνθέσεως αυτών, τών προσόντων και ιδιοτή-
των αυτών, τής θητείας τούτων, τών καταστατικών των,
τής περιουσίας αυτών, τής προσωρινής διοικήσεως αυτών και
πάσης συναφούς λεπτομερείας σκοπούσεως, είς τήν καλύτεραν
έξυπηρέτησιν τής θήρας. Όσάυτως διά τής αυτής άποφά-
σεως ρυθμίζονται αί προϋποθέσεις και τά κριτήρια άναγνω-

ρίσεως τῶν Κυνηγετικῶν Συλλόγων ὡς καὶ τὰ τῆς συγχο-
νεύσεως αὐτῶν.

9. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὡς πρὸς τὰς Κυνηγετικὰς Ὑποτάξεις, ἰσχύουν αἱ διατάξεις περὶ Σωματείων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ὡς καὶ αἱ διατηρηθεῖσαι, μετὰ τὴν ἰσχὺν του, διατάξεις τοῦ Ν. 281)1914 (περὶ Σωματείων) δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ εἰσαγωγικοῦ Α.Ν. 2783)1941, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκειται εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

10. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι μέλη Διοικητικῶν Συμβουλίων Κυνηγετικῶν Ὑποτάξεων οἱ μὴ κρινόμενοι ὡς νομιμό-
φρονες ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, μέλη δὲ τῶν Κυνηγετικῶν Συλλόγων:

α) Οἱ στερούμενοι τοῦ δικαιώματος λήψεως ἀδείας θήρας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

β) Οἱ ἀλλοδαποί, ἐξαιρουμένων τῶν ὁμογενῶν ξένης ὑπη-
κοῦτητας, τῶν διαμενόντων μονίμως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

11. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, δημοσιευμέ-
νης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται, τὰ
τῶν δικαιωμάτων ἐγγραφῆς, ἐτησίων συνδρομῶν καὶ τὰ τῆς
διαθέσεως τῶν ἐσόδων τῶν Κυνηγετικῶν Συλλόγων. Ἐν πάσῃ
περιπτώσει τὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ μικρότερον
τῶν 50 καὶ 60 δραχμ. ἀντιστοίχως, πάντως τοὐλάχιστον τὸ ἡ-
μισυ τῶν ἐσόδων τούτων δέον νὰ διατίθεται ὑποχρεωτικῶς διὰ
σκοποῦς φιλοδημασιμῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἀδειαι θήρας.

1. Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὸν κάτοχον ἀδείας θή-
ρας, ἐκδιδομένης εἰς τὸν τόπον τῆς μονίμου κατοικίας του
ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Δασικῆς Ἀρχῆς.

2. Ὁ θηρεύων ἄνευ ἀδείας θήρας τιμωρεῖται διὰ ποινῆς
φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι'
ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων. Ἐὰν δὲ ἤθελε φονεύσῃ ἐνδη-
μικὸν θήραμα, τιμωρεῖται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο
ἔτων ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν
τούτων.

3. Οὐδεὶς δύναται νὰ λάβῃ ἀδειαν θήρας, ἐὰν δὲν εἶναι
μέλος Κυνηγετικοῦ Συλλόγου. Ἐξαιροῦνται ὅσοι ἐκ τῆς ὑ-
πηρεσίας των, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μετέχουν εἰς ὁργανώσεις.

4. Ἡ ἀδεία θήρας, ὡσα προσωπικὴ καὶ ἀμεταβίβαστος,
ἰσχύει διὰ τὴν κυνηγετικὴν περίοδον καὶ περιφέρειαν, δι' ἣν
ἐξεδόθη, διακρίνεται δέ:

α) Εἰς τοπικὴν, ἰσχύουσαν διὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ.

β) Εἰς περιφερειακὴν, ἰσχύουσαν διὰ μίαν τῶν κυνηγετι-
κῶν περιφερειῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 4 παρ. 4 τοῦ παρόντος.

γ) Εἰς γενικὴν, ἰσχύουσαν δι' ὁλόκληρον τὴν Ἑπικράτειαν,
καὶ δ) Εἰς γενικὴν τοιαύτην ὑπερῶν ξένων Κρατῶν.

Ἡ ἀδεία θήρας ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ γραμματίου ἢ
τριπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ ἀρμοδίου Ταμείου, ὑπὲρ Κεντρι-
κοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον
θήρας), ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν εἰκοσὶν πέντε (125) διὰ τὴν το-
πικὴν ἀδειαν, τριακοσίων (300) διὰ τὴν περιφερειακὴν, ἑξα-
κοσίων (600) διὰ τὴν γενικὴν καὶ δραχμῶν δύο χιλιάδων
(2.000) διὰ τὴν γενικὴν ὑπερῶν ξένων Κρατῶν, πλὴν τῶν
ὁμογενῶν καὶ τῶν ἀλλοδαπῶν τῶν διαμενόντων ἐν Ἑλλάδι
πέραν τῆς δεκαετίας, δι' ἄσκησιν θήρας μέχρις ἐνὸς μηνός,
τριῶν χιλιάδων (3.000) δι' ἄσκησιν θήρας μέχρι δύο μηνῶν
καὶ τεσσάρων χιλιάδων (4.000) δι' ὁλόκληρον τὴν περίοδον.
Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας τὰ ποσὰ αὐτὰ δύ-
ναι νὰ αὐξάνωνται.

5. Πρὸς ἐκδοσὶν τῆς κατ' ἀνωτέρω ἀδείας θήρας ἀπαι-
τεῖται εἰσέτι καὶ γραμμάτιον ἢ τριπλότυπον εἰσπράξεως τοῦ
ἀρμοδίου Ταμείου ὑπὲρ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνο-
τροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον θήρας) ἐκ δραχμῶν ἐξή-
κοντα (60) διὰ τοπικὰς καὶ περιφερειακὰς ἀδείας καὶ δρα-
χμῶν ἑκατὸν (100) διὰ γενικὰς τοιαύτας, πρὸς ἐξασφάλισιν
λογαριασμοῦ πληρωμῆς τῶν ἐν ἄρθρῳ 13 φυλάκων θήρας.
Ἡ ἐκδοσις τῶν ἀδειῶν θήρας ἀρχεῖται ἀπὸ 1 Αὐγούστου ἐκά-
στου ἔτους.

6. Τὰ εἰς τὰς παραγράφους 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ
ἀναφερόμενα ποσὰ δύναται νὰ προσαυξάνωνται διὰ κοινῆς
ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας.

7. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ δημο-
σιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζον-
ται ὁ τύπος, ἡ μορφή, καὶ τὰ στοιχεῖα, ἅτινα δέον νὰ περιέχῃ
ἡ ἀδεία θήρας, ἡ διαδικασία ἐκδόσεως ταύτης, τὰ ἀπαιτού-
μενα δικαιολογητικὰ πρὸς ἐκδοσὶν ταύτης, τόσον διὰ τοὺς
Ἕλληνας πολίτας, ὅσον καὶ διὰ ὑπηκόους, ξένων Κρατῶν
ὡς καὶ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα ὑγείας, κυνηγετικῆς ἱκανό-
τητος καὶ κυνηγετικῶν γνώσεων διὰ τοὺς τὸ πρῶτον αἰτου-
μένου ἐκδοσὶν ἀδείας θήρας.

8. Πρὸς ἐκδοσὶν ἀδειῶν θήρας κατοίκων τῶν ἀπηγορευ-
μένων ζωνῶν τῆς παραμεθορίου περιοχῆς ἀπαιτεῖται εἰδικὴ
ἐγκρίσις τῆς ἀρμοδίας Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

9. Οἱ δημόσιοι, πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, κά-
τοχοι ἀδείας θήρας, μετατιθέμενοι, δύναται νὰ θηρεύωσιν
εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς θέσεως εἰς ἣν τοποθετοῦνται μετὰ τὴν
αὐτὴν ἀδειαν θεωρουμένην παρὰ τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς.

10. Οἱ μόνιμοι δημόσιοι Δασικοὶ ὑπάλληλοι, δύναται νὰ
θηρεύωσιν, ὅπου καὶ ὅταν ἐπιτρέπεται ἡ θήρα, βάσει ἀτελοῦς
ἀδείας ἐκδιδομένης παρὰ τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς.

11. Ἀδεία θήρας δὲν χορηγεῖται εἰς τοὺς καταδικασθέν-
τας:

α) Ἐπὶ κακούργηματι εἰς οἰανδήποτε ποινὴν ἢ ἐπὶ πλημ-
μελήματι, δι' ὃ ἐπεβλήθη στέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιω-
μάτων.

β) Ἐπὶ ζωοκλοπῇ, ζωοκτονίᾳ, παρανόμῳ ὀπλοφορίᾳ, παρα-
νόμῳ κατοχῇ ὄπλου, παραβάσει τῶν διατάξεων περὶ θήρας.

γ) Ἐπὶ ἐμπρησμῷ, ἀνθρωποκτονίᾳ ἐξ ἁμελείας καὶ φθορᾷ
ξένων ἰδιοκτησίας, ἐφ' ὅσον ἡ τέλεσις τῶν ἀδικημάτων τού-
των συνδέεται πρὸς τὴν ἄσκησιν τῆς θήρας καὶ πρὸς τὴν
προστασίαν τῶν δασῶν.

Μετὰ πάροδον πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκτίσεως τῆς ἐπὶ τινὶ
τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων ἐπιβληθείσης ποινῆς, δύναται νὰ
χορηγηθῇ εἰς τοὺς καταδικασθέντας ἀδεία θήρας μετὰ γνω-
μοδότησιν τοῦ Περιφερειακοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν ἢ τοῦ Δα-
σάρχου.

12. Ἡ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς κυνηγετικῆς περιόδου κατα-
δικὴ διὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, συνεπάγε-
ται τὴν ἀνύρωσιν τῆς ἀδείας θήρας, ἥτις κατὰσχεταὶ ὑπὸ τῶν
ἀρμοδίων διὰ τὴν τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος δη-
μοσίων ὁργάνων, ἄνευ ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθέντων διὰ
τὴν ἐκδοσὶν χρηματικῶν ποσῶν.

13. Δὲν χορηγεῖται ἀδεία θήρας εἰς τοὺς μὴ συμπληρώ-
σαντας τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, δύναται ὅμως νὰ χο-
ρηγηθῇ τοιαύτη εἰς τοὺς συμπληρώσαντας τὸ 18ον ἔτος, ἐφ'
ὅσον προσκομισθῇ ὑπεύθυνος δηλώσις τοῦ ἔχοντος τὴν ἐπι-
μέλειαν τοῦ ἀνηλίκου ὅτι συγκατατίθεται εἰς τὴν ἐκδοσὶν ἀ-
δείας θήρας.

14. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργείου
Ἐθνικῆς Ἀμύνης δύναται ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν χορήγησιν ἀ-
δείας θήρας εἰς ὁρισμένας περιφερείας, ἐφ' ὅσον λόγοι ἀ-
σφαλείας ἐπιβάλλουν τοῦτο.

15. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ
Δημοσίας Τάξεως, δύναται ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν χορήγησιν ἀ-
δείας θήρας εἰς άτομα χαρακτηριζόμενα ὡς ἐπικινδύνα εἰς
τὴν Ἀσφάλειαν ἐν γένει ἢ ν' ἀνακαλῇ τυχὸν χορηγηθείσας
ἀδείας, ἄνευ ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθέντων πρὸς ἐκδοσὶν
αὐτῶν χρηματικῶν ποσῶν.

Ἄρθρον 6.

Χρόνος θήρας.

1. Τὸ Κυνηγετικὸν ἔτος ἀρχεῖται ἀπὸ 1 Αὐγούστου καὶ
λήγει τὴν 31 Ἰουλίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

2. Ἡ Κυνηγετικὴ περίοδος, καθ' ἣν γενικῶς ἐπιτρέπεται
ἡ θήρα ἀρχεῖται:

α) Τοῦ λαγῶς ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 10
Ἰανουαρίου.

β) Τῆς ὀρενῆς πέρδικος ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν
30 Νοεμβρίου.

γ) Τῆς πεδινῆς πέρδικας ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου.

δ) Τῶν λοιπῶν θηραμάτων, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 10 Μαρτίου.

Ὁ θηρεύων κατὰ χρόνον μὴ ἐμπίπτοντα ἐντὸς τῆς κυνηγετικῆς περιόδου τιμωρεῖται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

3. Ἐπιτρέπεται ἡ θήρα ἄνευ κυνός, μόνον τρυγόνων καὶ δειροβίων πτηνῶν (ἀστομάχου, συκοφάγου), ἀπὸ 25 Ἀυγούστου εἰς περιοχὰς ὅπου ὑπάρχουν περάσματα καθοριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας τῇ προτάσει τῶν Δασικῶν Ἀρχῶν.

4. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφασέως του, τῇ προτάσει τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς ἢ τῆς Κυνηγετικῆς Συνομοσπονδίας, νὰ περιοδρῖξῃ τὴν κυνηγετικὴν περίοδον καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν ἢ περιφέρειαν ταύτης.

5. Ἐπιτρέπεται ἡ θήρα μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, ἥτοι ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ μέχρις ἡμισείας ὥρας μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

6. Ἀπὸ 11ης Μαρτίου καὶ μέχρι ἐνάρξεως τῆς κυνηγετικῆς περιόδου ἐπιτρέπεται ἡ διὰ δηλητηρίου καταπολέμησις τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων, μερίμνη καὶ εὐθύνη τῶν Κυνηγετικῶν Συλλόγων καὶ ἄνευ χρήσεως κυνηγετικῶν ὄπλων, ἢ σύλληψις εἰς τὰς φωλεὰς τῶν νεογνῶν καὶ νεοσσῶν αὐτῶν, ὡς καὶ ἡ καταστροφὴ τῶν φωλεῶν των. Ἐπίσης ἡ συγκρότησις συνεργειῶν δι' ἐρευναν (παχάνα) ὡς καὶ ἡ δίωξις τῶν κορακοειδῶν τῇ ἐπιβλέψει Δασικοῦ ὄργάνου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κυνηγετικῆς περιόδου ἡ χρῆσις παγίδων καὶ δηλητηρίων ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

7. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφασέως του νὰ παρατείνῃ τὴν θήραν τῶν ἀποθημητικῶν πτηνῶν καθ' ὅσας τὴν Ἐπικράτειαν ἢ Περιφέρειαν ταύτης ἐπὶ προσθέτῳ καταβολῇ τέλους καθοριζομένου ἐν τῇ ἀποφάσει.

Ἄρθρον 7.

Γενικαὶ ἀπαγορεύσεις θήρας.

1. Ἀπαγορεύεται:

α) Ἡ χρησιμοποίησις πρὸς ἄσκησιν θήρας μηχανοκινήτων πλωτῶν μέσων, διὰ τὴν θήραν τῶν ὑδροβίων πτηνῶν ἐντὸς τῶν λιμνῶν, ἐλιδῶν ἐκτάσεων, ποταμῶν καὶ λιανοθαλασσῶν.

β) Ἡ ἄσκησις τῆς θήρας ἀπὸ μηχανοκινήτων μέσων καὶ ἡ μεταφορὰ διὰ τοιούτων κυνηγετικῶν ὄπλων, ἐὰν ταῦτα δὲν εἶναι λελυμένα ἢ ἐντὸς θήρας, ὡς καὶ διὰ πάσης φύσεως προβολέων καὶ ἐλκυστικῶν φωτῶν.

γ) Οἱ ὁδηγοὶ τῶν μηχανοκινήτων μέσων, δι' ὧν τρίτοι ἤσκησαν παράνομον θήραν, εὐθύνονται ὡς συνταυτοῦργοι, ὡς καὶ οἱ παραχωρήσαντες τὴν χρῆσιν τούτου, ἐφ' ὅσον τελοῦν ἐν γνώσει. Οἱ παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ τροχοφόρου ἄσκησις τῆς θήρας, κατὰ τὸν διακηρδέντα τρόπον, θεωρεῖται ὡς ἐπιχειρηματικὴ περίπτωση.

δ) Ἡ θήρα ἐλάφου, δορκάδος, αἰγάγου (ἀγριοκάτσικου), ἀγριόγριου, τετράωνος (ἀγριοπετεινοῦ), ὡς καὶ φασιανοῦ.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μὴ δυναμένων ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἐκδοῦσι πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δύναται νὰ ἐγκρίνῃ ἡ θήρα τῶν ἀνωτέρω, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τούτων αὐξηθῇ, ὅποτε ἐν τῇ ἀποφάσει δὲ καθορίζεται ὁ τόπος, ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς θήρας, τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν θηραμάτων καὶ ἡ παρὰ τοῦ κυνηγοῦ καταβολὴ προσθέτου τέλους ἀδείας.

Οἱ παραβαίνοντες τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν. Ἡ ἐπιβαλλομένη ποινὴ φυλακίσεως, λόγῳ παρανόμου θήρας διὰ μηχανοκινήτων μέσων ἢ ἀσκήσεως ταύτης διὰ προβολέων ὡς καὶ ἡ τοιαύτη, λόγῳ τῆς θήρας ἐλάφου, δορκάδος, αἰγάγου, φασιαν-

νοῦ, τετράωνος (ἀγριοπετεινοῦ), δὲν μετατρέπεται εἰς χρηματικὴν.

2. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης:

α) Ἡ θήρα ὠφελίμων πτηνῶν καὶ θηλαστικῶν, καθοριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

β) Ἡ ἀγοραπωλησία καὶ ἡ μεταφορὰ πρὸς πώλησιν παντὸς εἶδους θηράματος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς θήρας.

γ) Ἡ ἀγοραπωλησία καθ' ὅλον τὸ ἔτος τοῦ λαγωῦ καὶ τῆς πέρδικας.

δ) Ἡ ἀγοραπωλησία παντὸς θηράματος, ἐφ' ὅσον διαπιστωθῇ ὅτι ἡ θανάτωσις τούτου ἐτελέσθη δι' ἀπηγορευμένων μέσων.

ε) Ἡ μεταφορὰ, ἡ ἐκδοσις εἰς κοινὴν θέαν καὶ ὁ καθ' οἰονδήποτε τρόπον βασανισμὸς συλληφθέντων θηραμάτων.

στ) Ἡ θήρα παρὰ τοῦ κυνηγοῦ πλέον τοῦ ἐνὸς λαγωῦ καὶ τεσσάρων περδίκων δι' ἐκάστην ἡμερησίαν ἔξοδον τούτου.

Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφασέως του νὰ τροποποιήσῃ τὸν ἀριθμὸν τούτων καθ' ὅσας τὴν Ἐπικράτειαν ἢ κατὰ περιφέρειαν ταύτης, ὡς ἐπίσης νὰ περιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν πρὸς θήραν καὶ ἄλλων θηραμάτων.

ζ) Ἡ θήρα τῆς ἄρκτου καὶ τοῦ λυγρὸς (ρήσου) ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Οἱ ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀμελείας παραβαίνοντες τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

3. Ὡσαύτως ἀπαγορεύεται:

α) Ἡ καταστροφὴ τῶν φωλεῶν παντὸς πτηνοῦ καὶ ἡ ἀφαιρέσις ἐξ αὐτῶν τῶν ὠν καὶ τῶν νεοσσῶν καὶ ἡ ἀγοραπωλησία τούτων πλην τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 χαρακτηρισμένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ὡς ἐπιβλαβῶν.

β) Ἡ θήρα δ' ἐνέδρας (καρτέρι εἰς τὰς πηγὰς), ὡς καὶ ἡ χρησιμοποίησις ἐοηθοῦ φέροντος ὄπλου ἄνευ ἀδείας.

γ) Ἡ μεταφορὰ ζώντος θηράματος, καθ' ὅλον τὸ ἔτος καὶ ἡ διατήρησις ἐν αἰχμαλωσίᾳ ὠδικῶν πτηνῶν, ὡς καὶ παντὸς θηράματος, πλην τῶν ἐξωτικῶν (κολυμπρίων, καναρίων, ψιττακῶν), ἐπιτρεπομένη μόνον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας εἰς δημοσίας, δημοτικὰς ἢ Κοινοτικὰς Ἀρχὰς ἢ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ὡς καὶ κυνηγετικὰς ὁργανώσεις πρὸς ἐμπλουτισμὸν ζωολογικῶν κήπων καὶ πάρκων τῶν πόλεων. Ἐπιτρέπεται ἡ κατόπιν ἐιδικῆς ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας σύλληψις καὶ μεταφορὰ θηράματος δι' ἐπιστημονικοὺς λόγους.

δ) Ἡ ἄνευ ἀδείας τῆς Δασικῆς ἢ Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς μεταφορὰ κυνηγετικῶν ὄπλων εἰς ὑπαίθριους τόπους κατὰ τὴν περίοδον, καθ' ἣν ἀπαγορεύεται ἡ θήρα, κατὰ δὲ τὸν χρόνον τῆς κυνηγετικῆς περιόδου ἄνευ ἀδείας θήρας.

ε) Ἡ μετὰ τοῦ κυνηγετικοῦ ὄπλου διάθεσις δι' ἀπηγορευμένων εἰς τὴν θήραν ἐκτάσεων, ἐκτὸς ἐὰν τὸ ὄπλον εἶναι λελυμένον.

στ) Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται ν' ἀπαγορεύῃ τὴν θήραν παντὸς θηράματος ἐν περιπτώσει χιονοπτώσεως μεγάλης διάρκειας καὶ ἐντάσεως εἰς ὅλην τὴν χώραν ἢ μεμονωμένως περιοχὰς.

ζ) Ἡ θήρα καθ' ὁμάδας περιλαμβανούσης πλείονας τῶν ἐξ κυνηγῶν ἐκτὸς τῆς ὁμαδικῆς θήρας ὑδροβίων πτηνῶν, ἀγριοχοίρων καὶ ἐπιβλαβῶν ζώων, ἥτοι λύκου, ἀλώπεκος, θιάς καὶ κορακοειδῶν, ἥτις δέον νὰ διενεργῇται κατόπιν ἀδείας τοῦ Δασάρχου τῇ ἐπιβλέψει Δασικοῦ ὄργάνου ἢ τοῦ κυνηγετικοῦ Συλλόγου. Ἡ δι' οἰουδήποτε μεταφορικῶν μέσων μεταφορὰ μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ κυνηγῶν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν διάρκειαν ταύτης δὲν ἐνεργεῖται θήρα, δὲν θεωρεῖται ὡς παράβασις, ὡς ἐπίσης καὶ ὅταν οἱ πλείονες τῶν ἐξ (6) κυνηγῶν εὐρίσκονται εἰς τοιαύτην ἀπόστασιν, ὥστε νὰ ὑφίσταται ἡ ἀπαιτουμένη ζώνη ἀσφαλείας διὰ τὰ θηράματα. Ἡ ζώνη αὕτη καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

η) Ἡ ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴ, ζώντων ἢ μὴ, πάσης φύσεως θηραμάτων, ὡς καὶ ἡ ἐξαγωγή τοιούτων εἰς τὸ ἐξωτερ-

ρίκον. Τὰ ἄνευ ἐγκρίσεως ἐξαχόμενα θηράματα κατασχεύονται ἀπὸ τῆς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς καὶ παραδίδονται εἰς τὴν πλησιέστεραν Δασικὴν Ἀρχὴν πρὸς ἐκποίησην. Ἐν ἐλλείψει ταύτης τὴν ἐκποίησιν διὰ πλειστηριασμοῦ ἐνεργεῖ ἡ Τελωνειακὴ Ἀρχή, τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ εἰσαγομένου εἰς τὸ Κεντρικὸν Τμήμα Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας).

4. Κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπιτρέπονται, ὁ φόνος καὶ ἡ ταρβίχαις μὴ θηρευσίμων θηραμάτων, πρὸς ἐμπλουτισμὸν συλλογῶν Μουσείων, ὡς καὶ τῶν ἐργαστηρίων ζωολογίας τῶν Πανεπιστημίων καὶ διὰ διδασκαλικούς σκοπούς Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων.

5. Οἱ παραβαίνοντες τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τιμωροῦνται διὰ ποινῆς κρατήσεως ἢ πρυστίμου ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

Ἄρθρον 8.

Ἀπαγορευμένοι εἰς τὴν θήραν χώροι.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα ἐντὸς τῶν πόλεων, κομποπόλεων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν ἐν γένει καὶ εἰς ἀκτῖνα 250 μέτρων ἀπὸ τῆς παρυφῆς αὐτῶν ἢ εἰς ἀκτῖνα 100 μέτρων ἀπὸ μεμονωμένων οἰκιῶν. Κατὰ παρέκκλισιν δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς καὶ συμφώνου γνώμης τῆς οἰκίας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, νὰ ἐπιτρέπη τὴν θήραν τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων καὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρω χώρους.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου, νομέως ἢ μισθωτοῦ:

α) Ἐντὸς τῶν ἀμπελώνων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς περιόδου τῆς θήρας ἕως λήξεως τοῦ τρυγητοῦ.

β) Ἐντὸς τῶν ἀθερίστων λειμῶνων.

γ) Ἐντὸς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων καὶ ὁπωρόνων, ἐφ' ὅσον ἡ ἐντὸς αὐτῶν ἀσκῆσις τῆς θήρας ἐλάττει τὴν καλλιέργειαν.

δ) Ἐντὸς περιπεφραγμένων διὰ συνεχοῦς φράκτου ἐκτάσεων.

ε) Κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς, εἰς ἀπεριφράκτους ἰδιωτικὰς ἐκτάσεις, μείζονος τῶν 3.000 στρεμμάτων, ὅταν ἐν αὐταῖς ὁ ἰδιοκτῆτης, νομέας ἢ μισθωτὴς ἐγκαταστήσῃ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀρχῆς ταύτης, ἀξιόλογα φυσικὰ ἢ τεχνητὰ ἐκτροφεῖα φασιανῶν, δορκάδων, ἐλάφων, αἰγῶν, ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα ἐντὸς τοῦ πυρῆνος Ἑθνικῶν Δρυμῶν.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα διὰ σκοπεύσεως ἐπὶ πτηνῶν ἱσταμένων ἐπὶ τηλεγραφικῶν στύλων, τηλεγραφικῶν καλωδίων τοῦ Ὁργανισμοῦ Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος καὶ λοιπῶν ἔργων, ἐφ' ὧν δύναται νὰ προκληθῇ ἐλάβη εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις.

5. Οἱ ἐκ προθέσεως ἢ ἀμελείας παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ, τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 9.

Μέτρα ἀναπτύξεως θηραματικοῦ πλούτου.

Καταφύγια—Ἐκτροφεῖα θηραμάτων.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἱδρύονται μόνιμα καταφύγια θηραμάτων ἐπὶ ἐκτάσεως, οὐχὶ μικροτέρας τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) στρεμμάτων, προκειμένου περὶ δασῶν, δέκα χιλιάδων (10.000) στρεμμάτων προκειμένου περὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, χιλίων (1.000) στρεμμάτων προκειμένου περὶ πεδινῶν καὶ πεντακοσίων (500) στρεμμάτων προκειμένου περὶ ἐλαιοδῶν. Τὰ καταφύγια ταῦτα δέον νὰ πληροῦν τὰς βασικὰς ἀνάγκας τοῦ θηράματος, εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἡσυχίαν, τροφήν, καὶ ὕδωρ. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζονται αἱ ἀπαιτούμεναι τεχνικαὶ ἐργασίαι καὶ τὰ μέτρα πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ συμπλήρωσιν τῆς ἐλαστικῆς, ὡς καὶ τὰ πρὸς τροποποίησιν καὶ προσαρμογὴν τοῦ περιβάλλοντος πρὸς τὸ ἄρμόδιον δι' ἕκαστον διατεῖται θήραμα. Ἐκαστος Κυνηγετικὸς Σύλλογος ὑποχρεοῦται ἐπίσης εἰς τὴν ἱδρυσιν καὶ συντήρησιν, τοῦλάχιστον ἐνὸς καταφυγίου θηραμάτων, ἐπὶ καταλλήλου

ἐκτάσεως, ὑποδείχθησάντων παρὰ τῆς ἀρμοδίας Δασικῆς Ἀρχῆς.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα ἐντὸς καταφυγίων θηραμάτων παντὸς θηράματος, τιμωρουμένων τῶν παραβάτων διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο ἔτων.

3. Ἡ δίωξις ἐντὸς τῶν καταφυγίων τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων ἐνεργεῖται παρὰ τῶν Δασικῶν ὁργάνων ἢ τῶν φυλάκων θήρας δι' ἰδικῶν συνεργείων. Ἐπιτρέπεται ἡ σύλληψις θηράματος δι' ἐπιστημονικούς σκοπούς ἢ ἡ μεταφορὰ τούτου πρὸς ἐμπλουτισμὸν ἄλλης περιοχῆς, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων ἰσχύουν καὶ δι' ἐρμηνοήτους ἐκτάσεως οὐχὶ μικροτέρας τῶν 1.000 στρεμμάτων.

5. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἱδρύονται ἐκτροφεῖα θηραμάτων, διὰ περιφράξεως καταλλήλων ἐκτάσεων, ἐπὶ σκοπῷ ἀναπαγωγῆς καὶ αὐξήσεως τῶν ἐνδημικῶν θηραμάτων ἢ εἰσαγωγῆς ξενικῶν τοιούτων ὅταν ἐπιδιώκεται, ὁ ἐμπλουτισμὸς ἄλλων περιοχῶν δι' αὐτῶν.

6. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπιτρέπεται ἡ ἱδρυσίς μικρῶν ἐκτροφείων θηραμάτων ἐπὶ μὴ δημοσίων ἐκτάσεων ὑπὸ ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναπαγωγῆς τῶν θηραμάτων, εἴτε πρὸς ἐμπορίαν (κρέατος, δερμάτων, πτερῶν, κερμάτων κλπ.), εἴτε πρὸς ἐμπλουτισμὸν μὴ δημοσίων ἐκτάσεων διὰ θηραμάτων μὴ ἐπιβλαβῶν, ἐφ' ὅσον ἡ λειτουργία τούτων δὲν ἀντίκειται πρὸς τὰς ἰσχύουσας περὶ δημοσίας ὑγείας διατάξεις.

7. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀγορὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, κατόπιν ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν ἐκτάσεων ὡς καὶ ἐρμηνοήτων, ἐνθα διατεῖται αἰγᾶχοι ἢ ἕτερα εὐγενῆ θηράματα, πρὸς δημιουργίαν ἐντὸς τούτων ἐκτροφείων θηραμάτων ἢ πρὸς ἱδρυσιν σταθμῶν παρακολούθησεως καὶ δακτυλιώσεως ἀποθημεριτικῶν πτηνῶν.

Ὁμοίως ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις κτημάτων οἰσθητῶτα φύσεως, καίμωνων ἐντὸς τῶν ἐκτάσεων, περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

8. Ἡ ἐπὶ σκοπῷ θήρας παράβασις τῶν ὁρίων ἐκτροφείων, ὡς καὶ ὁ φόνος ἢ οἰσθητῶτα ἐλάβη ἐκτροφευμένων ζώων τιμωρεῖται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι δύο ἔτων.

Ἄρθρον 10.

Κυνηγετικά περριοχά.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ χαρακτηρίζωνται ὡς συνεχεῖς κυνηγετικαὶ περριοχαὶ δημόσιαι ἐκτάσεις οὐχὶ μικρότερας τῶν 5.000 στρεμμάτων. Εἰς τὰς ἐκτάσεις ταύτας ἐπιτρέπεται ἡ θήρα ὀρισμένου εἶδους καὶ ἀριθμοῦ θηραμάτων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κατόπιν ἰδικῶν ἀδείων ἢ κατόπιν ἐκμισθώσεως τοῦ σχετικοῦ δικαιώματος.

2. Αἱ κυνηγετικαὶ περριοχαὶ δὲν δύναται νὰ περιέχουν λίμνας ἢ ἀνεγνωρισμένους σταθμούς διαβάσεως κατὰ τὸ Φθινόπωρον ὁρτύγων ἢ τρυγόνων.

3. Διὰ Β. Δ. προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐκδιδομένου, καθορίζονται αἱ προϋποθέσεις καὶ ὁ τρόπος τῆς θήρας εἰς τὰς κυνηγετικὰς περριοχάς, τὰ τῆς ἐκμισθώσεως τῶν περριοχῶν τούτων ὡς καὶ πᾶτα ἑτέρα λεπτομέρεια.

4. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, δι' ἀποφάσεώς του, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, νὰ χαρακτηρίσῃ καὶ μὴ δημοσίας ἐκτάσεις, ὡς κυνηγετικὰς περριοχάς, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν καὶ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ. Ἐν αὐταῖς παρέχεται τὸ δικαίωμα τῆς ἐκμισθώσεως τῆς θήρας ἐντὸς τούτων, εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν ἐφ' ὅσον οὗτοι προβοῦν εἰς τὴν ἱδρυσιν ἰδιωτικῶν ἐκτροφείων ἐμπλουτισμοῦ τῶν ἐκτάσεων τούτων καὶ συντάξουν, δι' ἰδιωτῶν Δασολόγων δαπάναις τῶν, εἰδικὰς μελέτας ἢ πίνakas διαχειρίσεως τοῦ θηραματικοῦ πλούτου, ἐγκριθέντας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐκτάσεων τούτων δικαιούνται εἰς εἰσπραξίν δικαίωματος παρὰ τῶν νομίμως ἐφωδιασμένων δι' ἀδείας θήρας κυνηγῶν. Τὸ δικαίωμα τοῦτο καθορίζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

"Άρθρον 11.

Προστασία Ύδροβίων - Σκοπευτήρια - Άμοιβαί
διώξεις επίβλαβων θηραμάτων.

1. Είς τὰ Βασιλικά δασοκτήματα καὶ Πανεπιστημιακὰ δάση, ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκηση τῆς θήρας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, κατόπιν ἐιδικῆς ἀδείας τῆς Διευθύνσεως τῶν Βασιλικῶν Κτημάτων ἢ τῶν Πανεπιστημιακῶν Ἀρχῶν.

2. Εἰς περιοχὰς περιλαμβάνουσας λίμνας, θάλασσας, ἐλώδεις ἐκτάσεις ἢ δέλτα ποταμῶν καὶ ποταμοκόλπους, ὡς καὶ παροχθίους γενικῶς ἐκτάσεις, εἰς αἷς σταθμεύουν καὶ διαβιῶν τὰ ὑδρόβια πτερωτὰ θηράματα (ἐνυδρὰ καὶ παρυδάτια), δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δι' ἀποφάσεώς του νὰ λάβῃ πᾶν μέτρον, πρόσφορον ἀποβλέπον εἰς τὴν διατήρησιν, διαφύλαξιν καὶ αὐξησιν τοῦ θηραματικοῦ κεφαλαίου, σχετικὸν μὲ τὴν ἐνάσκησιν τῆς θήρας.

3. Ἀπαγορεύεται πᾶσα μόλυνσις δι' οἰοῦν ἢ οἰοῦν τρόπον ὑδάτων, λιμνῶν, ποταμῶν, λιμνοθαλασσῶν, εἴτε διὰ δηλητηρίου εἴτε ἐξ ὑπολειμμάτων διαφόρων ἐργαστασιῶν καὶ βιομηχανιῶν. Οἱ ἰδιοκτῆται τούτων ὑποχρεοῦνται ὅπως, διὰ τῆς ἰδρυτικῆς τῶν μελέτης ἢ διὰ συμπληρωματικῆς τοιαύτης διὰ τὰ ἤδη ὑφιστάμενα, προβλέπουν τὴν κατασκευὴν τῶν ἀπαραιτήτων τεχνικῶν ἔργων πρὸς ἀσφαλὴ καὶ ἀξήμιον, διὰ τὰ ρέοντα ὕδατα, τὴν πανίδα καὶ χλωρίδα, παροχέτευσιν τῶν βιομηχανικῶν ἀκαθάρτων ὑδάτων. Οἱ παραβάται τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀμελείας τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

4. Ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, τῇ προτάσει τῆς Κυνηγετικῆς Συνομοσπονδίας καὶ συμφώνῳ γνώμῃ τοῦ Δασάρχου, ἢ ἰδρυσις Κυνηγετικῶν Σκοπευτηρίων παρὰ τῶν Κυνηγετικῶν Ὀργανώσεων, σκοπὸν ἔχοντων τὴν ἐξάσκησιν τῶν κυνηγῶν καὶ τὴν ἐνέργειαν ἀθλητικῶν σκοπευτικῶν ἀγώνων, ὡς καὶ ὁ καθορισμὸς περιοχῆς ἐκχυμνάσεως κυνηγετικῶν κυνῶν. Ἡ θέσις καὶ λειτουργία ἐν γένει τούτων καθορίζονται ἐν τῇ ἀποφάσει.

5. Αἱ ἀμοιβαὶ διὰ τὴν καταπολέμησιν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων, ὁ τρόπος παραδόσεως καὶ παραλαβῆς τῶν τεκμηρίων, ἢ πληρωμὴ τῆς ἀμοιβῆς ἀμέσως, ἐπὶ τῇ παραδόσει τοῦ τεκμηρίου, καταβαλλομένης, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

"Άρθρον 12.

Εἰδικὰ μέτρα προστασίας θηραμάτων.

1. Ἰδιοκτῆται, νομεῖς ἢ μισθωταὶ οἰκιῶν, κήπων ἢ ἀγρῶν ὑποχρεοῦνται νὰ καταστρέφωσι τὰς ὑπὸ τῶν κορακοειδῶν (κάργια, καρακάξα κλπ.) κατασκευαζομένας φωλεὰς εἰς τὰς οἰκίας ἢ παραρτήματα τούτων ἢ εἰς δένδρα εὐρισκόμενα ἐντὸς τῶν κήπων ἢ ἀγρῶν των.

2. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται:

α) Νὰ διατάσῃ ἐπ' ἀμοιβῇ ἢ μὴ τὴν δι' οἰοῦν ἢ οἰοῦν μέσου διώξιν ὠρισμένων θηραμάτων καὶ λοιπῶν ζῶων καὶ καταστροφὴν τῶν φωλεῶν τούτων ἐπιζημιῶν εἰς τὴν Γεωργικὴν, Κτηνοτροφικὴν, Δασικὴν, Ἀλιευτικὴν καὶ Θηραματικὴν Οἰκονομίαν, ἰδίᾳ δὲ ἐκ τῶν πτηνῶν τῶν ἀπαριθμουμένων εἰς τὴν συναφθεῖσαν τὴν 18ην Ὀκτωβρίου 1950 ἐν Παρισίοις διεθνῇ σύμβασιν, καὶ ὑπογραφείσαν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τὴν 18ην Νοεμβρίου 1953.

β) Ν' ἀπαγορεύῃ τὸν φόνον θηράματος ὅταν ἀπειλῇται διὰ πλήρους ἀφανισμοῦ.

3. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται ν' ἀπαγορεύῃ τὴν ἐκχέρσωσιν ἐκτάσεων, ὡς καὶ τὴν ὑλοτομίαν ἢ ἀποκλάδωσιν μεμονωμένων δένδρων ἢ συστάδων ἢ δενδροστοιχιῶν, τῶν ὁποίων ἡ διατήρησις ἐπιβάλλεται πρὸς καταφυγὴν, προστασίαν καὶ ἀναπαγωγὴν (κατασκευὴ φωλεῶν) ζῶων καὶ πτηνῶν, ἅτινα εἶναι σπάνια ἢ τείνουν νὰ ἐξαφανισθοῦν ὡς καὶ τὴν ἐοσκήν παντὸς ζώου εἰς πᾶρκα, ἐκτροφεῖα, καὶ εἰς νησίδας πρὸς προστασίαν καὶ μὴ ἐκφυλισμὸν τῶν ἐκεῖ διαβιούντων σπανίων θηραμάτων.

4. Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, δύναται νὰ λαμβάνωνται τὰ ἐνδεδειγμένα μέτρα

προστασίας τῶν ἀποδήμητικῶν πτηνῶν, διὰ τὴν μὴ πρόσκρουσιν των ἐπὶ τῶν φάρων.

5. Ἡ χρῆσις γεωργικῶν φαρμάκων (ἐντομοκτόνων — ζιζανιοκτόνων) ἐπὶ γεωργικῶν ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται τῇ καθοδηγήσει τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ εἰς ποσότητα τοιαύτην, ὥστε νὰ ἀποβῇ ἀκίνδυνος διὰ τὰ θηράματα. Ἡ χρῆσις τούτων ἐντὸς τῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων θὰ γίνεταί κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς.

6. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. Διατάγματος 2501/1953 τῆς δὲ παραγράφου 5 διὰ ποινῆς κρατήσεως ἢ προστίμου ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

"Άρθρον 13.

Φύλακες θήρας.

1. Ἡ ἐφαρμογὴ καὶ τήρησις τῶν περὶ θήρας διατάξεων ἀνατίθεται εἰς τὴν Δασικὴν Ὑπηρεσίαν καὶ ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς διὰ τοῦ Ν.Δ. 4519/29.6.1966 καὶ 818/3.10.1966 Β.Δ. συσταθείσης Εἰς Διευθύνσεως Δασῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Διεύθυνσις Οἰκονομίας Δασικῶν Βοσκοτόπων», ἀσκεῖται δὲ ὑπὸ τῶν Δασικῶν ὀργάνων καὶ τῶν διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένων φυλάκων θήρας, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων τῆς Δασικῆς Νομοθεσίας ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα τῶν Δασικῶν ὀργάνων διὰ τὴν θηροφυλακίαν.

Οἱ φύλακες θήρας συγχρόνως ὑποχρεοῦνται, κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθήκοντων τούτων, ἐντὸς τῶν ἐκτάσεων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 45 τοῦ Ν. 4173, νὰ καταγγέλλουν πάντα παραβάτην τῶν περὶ τῶν δασῶν διατάξεων ἐξομοιούμενοι ὡς πρὸς τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν καθήκοντων των πρὸς τοὺς δασοφύλακας.

2. Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, προσλαμβάνονται μέχρι τριακισίῳ (300) φύλακες θήρας ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ καὶ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἀμειβόμενοι εἰς ἕαρος τοῦ Κεντρικοῦ Ταμεῖου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας).

Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἂν ἀποφάσεως καθορίζονται τὰ καθήκοντα καὶ οἱ περιορισμοί, τὰ προσόντα, ἡ πρόσθετος ἐκπαίδευσίς των, ἡ ἡλικία, ἡ ἑδρα καὶ κατανομή τοῦ ὡς ἂν ἀριθμοῦ ἀνὰ τὴν Χώραν, μὴ ἰσχυουσῶν διὰ τοὺς προσλαμβανόμενους φύλακας θήρας τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 56 Ν. 1811/1951 «περὶ ἐντοπιότητος», ὡς ἐπίσης ὁ τρόπος τῆς προσλήψεως, τὸ ὕψος τῆς ἀντιμισθίας, τὰ ἐπιδόματα εὐδοκίμου ὑπηρεσίας, τὰ ὁδοιπορικὰ αὐτῶν ἑξόδα, ἡ ἀνανέωσις τῆς συμβάσεως καὶ ἀναπροσαρμογὴ τῶν ἀποδοχῶν των ὡς καὶ ἡ ἀπόλυσις καὶ ὁ πειθαρχικὸς ἐλεγχος αὐτῶν, ἡ στολὴ, ἡ ὑπόδησις, ὁ ὅπλισμός καὶ πᾶσα συναφὴς λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των.

3. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, προσλαμβάνονται κατὰ προτίμησιν ὡς φύλακες θήρας, οἱ ἡδη ὑπηρετοῦντες εὐδοκίμως ἰδιωτικοὶ τοιοῦτοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1926/1939, ὡς καὶ αἱ πλεονάζοντες ἡμερομίσθιοι δασοφύλακες ἐπὶ σχέσει ἐργασίας Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἡδη ὑπηρετοῦντες εὐδοκίμως καὶ μὴ ἔχοντες ὑπερβῆ κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀρχικῆς προσλήψεως των τὸ τεσσαρακостον (400ν) ἔτος τῆς ἡλικίας των.

4. Κυνηγετικαὶ Ὀργανώσεις ἢ ἰδιοκτῆται μὴ δημοσίων ἐκτάσεων, δύναται δαπᾶναις των νὰ προσλαμβάνουν ἰδιωτικοὺς φύλακας θήρας. Οὗτοι ἀναγνωρίζονται, μετὰ πρότασιν τῆς ἀρμοδίας Δασικῆς Ἀρχῆς, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ὡς φύλακες θήρας, ἐξομοιούμενοι εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα μὲ τοὺς ἐν τῇ παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου τοιοῦτους, πλην τῆς ἀντιμισθίας.

Ἡ ἑδρα καὶ ἡ περιφέρεια φυλάξεως ὁρίζεται ἐν τῇ ἀποφάσει ἀναγνωρίσεως, μετὰ προηγουμένην σύμφωνον πρότασιν τῆς κυνηγετικῆς ὁργανώσεως ἢ τοῦ ἰδιοκτῆτου.

5. Οἱ Κυνηγετικοὶ Σύλλογοι δύναται δι' ἐιδικῆς ἐισφορᾶς τῶν μελῶν των, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, νὰ προμηθεύωνται μεταφορικά μέσα, διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν διώξιν τῆς λαθροθηρίας, ἅτινα διατίθενται εἰς τοὺς φύλακας θήρας τῆς περιφερείας των. Αἱ δαπάναις κινήσεως καὶ

συντηρήσεως τούτων βαρύνουν τούς οικείους Κυνηγετικούς Συλλόγους.

Άρθρον 14.

Ποινικά και Δικονομικά Διατάξεις.

1. Οί Δασικοί, Δημοτικοί και Κοινοτικοί υπάλληλοι: ως και τὰ όργανα τής Αστυνομίας, Χωροφυλακής και Άγροφυλακής υποχρεούνται, νά καταγγέλωσι πάντα παραβάτην τών περί θήρας διατάξεων.

2. Ό άρνούμενος νά ύποστῃ τήν κατά τόν άρθρον 15 παράγραφον 1 έρευναν, τιμωρεΐται διά ποινής φυλακίσεως μέχρις ενός έτους ή χρηματικής ποινής ή δι' άμφοτέρων τών ποινών.

3. Είς τόν καταδικαζόμενον διά τήν θανάτωσιν ή σύλληψιν έλάφου δορκάδος, άγριόγιδου, παντός είδους αίγαγρου (άγριοκάτσικου), τετράωνος (άγριοπετεινού) και φασιανού, επιβάλλεται διά τής καταδικαστικής απόφάσεως και χρηματική αποζημίωσις ύπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιον Θήρας), καθοριζομένη ως εξής: Δι' έκαστην έλαφον ποσόν δραχμών δέκα χιλιάδων (10.000), δι' έκαστην δορκάδα, άγριόγιδον και αίγαγρον Κρήτης ποσόν πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμών. Διά δέ τὰ λοιπά είδη αίγαγρων ποσόν τεσσάρων χιλιάδων (4.000) δραχμών και δι' έκαστον τετράωνον (άγριοπετεινόν), φασιανόν ή άφαιρέσιν τών ώων τών ποσόν πεντακοσίων (500) δραχμ. Τά ως άνω ποσά δύνανται νά αύξάνωνται δι' απόφάσεως του Έπουρ-γού Γεωργίας.

4. Η ιδιότης του καταδικαζομένου ως δημοσίου, δημοτικού ή κοινοτικού υπάλληλου ή ως άνήκοντος εις τας ένόπλους δυνάμεις ή τὰ σώματα ασφαλείας ή ως μέλος Διοικητικού Συμβουλίου Κυνηγετικής Όργανώσεως, αποτελεί ιδιαίτερον επιβαρυντικήν περίπτωσιν.

5. Τά κατά παράβασιν τών διατάξεων του παρόντος Νόμου καταχόμενα, κατασχευαζόμενα, πωλούμενα ή χρησιμοποιούμενα παντός είδους όργανα κλπ. μέσα, σκοπόν έχοντα τήν θήραν, σύλληψιν ή θανάτωσιν έν γένει άγρίων ζώων (θηλαστικών και πτερωτών), άσχετως εποχής, κατασχόνται.

Τό άρμόδιον Ποινικόν Δικαστήριον διατάσσει τήν δήμευσιν τών κατασχεθέντων και τὰ μέν άπηγορευμένα μέσα καταστρέφονται, τὰ δέ άλλα έκποιούνται παρ' επιτροπής, όριζομένης παρὰ του Εισαγγελέως και αποτελουμένης έκ του Προϊσταμένου τής Δασικής Άρχης, ενός δημοσίου υπάλληλου και ενός αντιπροσώπου του Κυνηγετικού Συλλόγου, διά δημοπρασίας, του έκπλειστηριάσματος κατατιθεμένου ύπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιον Θήρας).

6. Τά έκ παρανόμου θήρας προερχόμενα θηράματα κατάσχονται και έκποιούνται άμέσως υπό του κατασχόντος ταύτα υπάλληλου επί παρουσία έτέρου δημοσίου, δημοτικού ή κοινοτικού υπάλληλου και έν άπουσία τούτων επί παρουσία δύο μελών, του πρακτικού έκποιήσεως μη υποκειμένου εις έγκρισιν έτέρας άνωτέρας Άρχης. Τό έκπλειστηρίασμα, εάν ή απόφασις του Δικαστηρίου είναι άδικοτική, αποδίδεται εις τόν άδικοθέντα, άλλως κατατίθενται ύπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιον Θήρας).

7. Εάν δι' οίονδήποτε λόγον τὰ όπλα, δίκτυα, παγίδες και λοιπά μέσα παρανόμου θήρας δέν έχουσι κατασχεθῇ και ό κάτοχος τούτου καταδικάζεται, διατάσσεται υποχρεωτικώς διά τής καταδικαστικής απόφάσεως και ή δήμευσις τούτων, ή περαιτέρω δέ τύχη των διέπεται κατά τὰ έν τῇ παραγράφω 6 όριζόμενα. Είς περίπτωσιν μη παραδόσεως τών πειστηρίων άδικαιολογητως, ό καταδικασθείς υποχρεούται διά τής καταδικαστικής απόφάσεως εις τήν πληρωμήν τής αξίας τούτων, καθοριζομένης υπό του Δικαστηρίου ύπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιον Θήρας) ή όποία όμως δέν πρέπει νά είναι κατωτέρα τών δικοσίων (200) δραχμών, προκειμένου δέ περί όπλων κατωτέρα τών δύο χιλιάδων (2.000) δραχμών και προκειμένου περί μέσων μεταφοράς κατωτέρα τών δύο χιλιάδων δραχμών (2.000) διά τὰ δίκυκλα και τρίκυκλα και τών είκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμών διά τὰ λοιπά μηχανοκίνητα μέσα.

8. Εάν ό ένοχος τής παρανόμου θήρας έλαβεν εις τήν κατοχήν του τὰ εις δήμευσιν κατά τόν παρόν άρθρον ύποκειμένα δι' άδικήματος, τότε αποδίδονται μέν ταύτα τῷ δικαιούχῳ, άντι δέ τής δημεύσεως επιβάλλεται τῷ ένόχῳ χρηματική ποινή ίση προς τήν αξίαν τών αποδιδόμενων τῷ δικαιούχῳ, πλέον πόσης άλλης επιβαλλομένης κατά τόν παρόντα.

Άρθρον 15.

Άρμοδιότητες Δασικών υπαλλήλων και λοιπών οργάνων.

1. Οί Δασικοί υπάλληλοι, τὰ όργανα Βασιλικής Χωροφυλακής, Αστυνομίας Πόλεων, Άγροτικής Ασφαλείας, και οί φυλακες θήρας, δικαιοῦνται νά έρευνώσι πάντα κυνηγετικόν σάκκον ως και τὰ μηχανοκίνητα μέσα έχοντες δικαιοῦματα και καθήκοντα ανακριτικών υπαλλήλων, έτι δέ και νά προδίδωσιν εις σωματικήν έρευναν κατά τὰ έν άρθροις 257 του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας όριζόμενα. Οί άνωτέρω υποχρεούνται όπως, επί πάσης παραβάσεως τών διατάξεων του παρόντος καθ' οίανδήποτε περίοδον, κατασχούν τήν άδειαν θήρας, τὰ όπλα ως και πάντα τὰ χρησιμοποιηθέντα μέσα διά τήν ένέργειαν παρανόμου θήρας, έτι δέ και τὰ θηράματα εις οίανδήποτε κατάστασιν και άν εύρίσκωνται ταύτα, εφαρμοζομένων περαιτέρω τών διατάξεων τών παραγράφων 5, 6, 7 και 8 του άρθρου 14 του παρόντος Νόμου.

2. Η καταδίκη εις πταισματικές ποινάς είναι άνέκκλητος. Η ποινή τής κρατήσεως δέν δύναται νά είναι έλάσσων τών 10 ήμερών. Κατά τὰ λοιπά ισχύουν αί διατάξεις τών άρθρων 55 και 57 του Ποινικού Κώδικος.

Άρθρον 16.

Οικονομική έξυπηρέτησις τής θήρας.

1. Άπαντες οί έκ τής θήρας πόροι κατά τας διατάξεις του παρόντος περιέρχονται εις τόν Κεντρικόν Ταμείον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών, συνισταμένου προς τούτο ιδιαίτερου κεφαλαίου, έν τῷ προϋπολογισμῷ του. Οί ως άνω πόροι διατίθενται προς έκπληρωσιν φιλοθηραματικών σκοπών και άσκησιν τής θηραματικής πολιτικής, άπαγορευομένης άπολύτως τής καθ' οίονδήποτε τρόπον διαθέσεως τών πόρων ταύτης δι' έτέρους σκοπούς.

2. Είς τὰ τριπλότυπα εισπράξεως ως και πάσης φύσεως καταθέσεις ύπέρ Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών ως έσοδα έκ τής θήρας ή ύπέρ τής θήρας υποχρεωτικώς θά τίθεται ή ένδειξις: (Κεφάλαιον Θήρας).

3. Πόροι του Κεφαλαίου Θήρας, είναι:

α) Αί κατά τόν άρθρον 5 του παρόντος εισπράξεις δι' έκδοσιν άδειών θήρας.

β) Αί κατά τόν άρθρον 14 του παρόντος επιδικαζόμεναι αποζημιώσεις.

γ) Τά χρηματικά ποσά τὰ προερχόμενα έκ τών υπό τών Ποινικών Δικαστηρίων άπαγγελλομένων χρηματικών ποινών και προστίμων.

δ) Τά έκπλειστηριάσματα έκ τής έκποιήσεως τών κατασχόμενων πειστηρίων.

ε) Εισπράξεις έξ έπιχορηγήσεως παρὰ τών Γεωργικών Συνεταιρισμών διά τήν καταπολέμησιν τών εις τήν γεωργίαν επιβλαβών θηραμάτων.

4. Σκοπός του Κεφαλαίου Θήρας είναι ή παροχή τών οικονομικών δυνατοτήτων προς διατήρησιν, διαφύλαξιν και αύξησιν του θηραματικού πλούτου τής χώρας διά τής λήψεως τών ένδεδειγμένων μέτρων, τὰ κυριώτερα τών όποίων είναι:

α) Η έξασφάλισις τών οικονομικών μέσων-διά τήν πληρωμήν τών φυλάκων θήρας και τής τοποθετήσεως τών αναγκαίων πινακίδων.

β) Η ίδρυσις έκτροφείων και καταφυγίων θηραμάτων.

γ) Η συστηματική καταπολέμησις τών επιβλαβών θηραμάτων.

δ) Η έκ του έξωτερικού και έσωτερικού αγοράς, μεταφορά και έγκατάστασις διαφόρων θηραμάτων προς έμπλουτισμόν και αύξησιν θηραματικού κεφαλαίου τής χώρας.

ε) Ἡ ἰδρυσις καὶ λειτουργία σταθμῶν ἐρεύνης παρακολούθησας καὶ θακτυλιώσεως ἀποδημητικῶν πτηνῶν καὶ θηραμάτων ἐν γένει.

στ) Ἡ ἀγορά ἢ ἀπαλλοτριώσεις ἐκτάσεων ἢ ἐρημονήσων ἢ μεμονωμένων ἀγρῶν ἐντὸς καταφυγίων θηραμάτων ἢ ἐκτροφείων ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς θηραματικῆς πολιτικῆς.

ζ) Ἡ λήψις μέτρων προστασίας τῶν ἀποδημητικῶν πτηνῶν διὰ τὴν μὴ πρόσκρουσιν τῶν ἐπὶ τῶν φάρων.

η) Ἡ καταβολὴ εἰσφορῶν τῆς χώρας διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς Διεθνεῖς Ὁργανισμοὺς θηρευτικῶν ἀντικειμένου (Διεθνὲς Συμβούλιον Θήρας κλπ.).

Ἄρθρον 17.

Τελικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται ὁ Α.Ν. 1926)1939 «περὶ θήρας» καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 2582)53 Ν.Δ. «περὶ τροποποιήσεως ἐνιαίων διατάξεων τοῦ Α.Ν. 1926)1939», ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, πλὴν τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ Α.Ν. 1926)1939 καὶ τῶν ἐδαφίων α' καὶ β' τῆς παρ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ ὡς ἄνω Α.Ν. ὧν ἡ ἰσχὺς παρατείνεται μέχρι 10 Μαρτίου 1969. Μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης δὲν τίθενται εἰς ἐφαρμόγην αἱ ἀντιστοιχοὶ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 18.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου πλὴν τῶν ἐν ἀρθρῷ 17 ἀναφερομένων ἐξαιρέσεων, ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1968.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Αὐγούστου 1968

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓ-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΔΙΝΟΣ - ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΗΛ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΔΟΣ, ΑΔΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΒΟΒΟΛΙΝΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΗΛ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ